Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Budapesti XX., XXI. És XXIII. Kerületi Bíróság (Maďarsko) 28. júla 2014 – Herrenknecht AG/Hév-Sugár Kft.

(Vec C-366/14)

(2014/C 351/07)

Jazyk konania: maďarčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Budapesti XX., XXI. a XXIII. Kerületi Bíróság

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Herrenknecht AG

Žalovaná: Hév-Sugár Kft.

Prejudiciálne otázky

1. Ako treba vykladať článok 23 ods. 1 nariadenia Rady č. 44/2001/ES ([1]) pokiaľ ide o otázku, ktorý súd má výlučnú medzinárodnú právomoc, pokiaľ zmluvné strany – účastníci konania vo veci samej, vo všeobecných zmluvných podmienkach udelili právomoc na rozhodnutie sporov vyplývajúcich z uvedenej zmluvy viacerým rôznym súdom: má žalobca právo voľne si vybrať spomedzi určených súdov, ktorých právomoc je výlučná a ktorých právomoc je alternatívna a možno z toho vyvodzovať, že výlučnú právomoc má súd, ktorý koná vo veci?

2. Ako treba vykladať článok 3 ods. 1 Rímskeho dohovoru ([2]) pokiaľ ide o otázku aké vnútroštátne hmotné právo je uplatniteľné na posúdenie zmluvy, ak zmluvné strany vo všeobecných zmluvných podmienkach zmluvy uviedli ako uplatniteľné na zmluvu právne poriadky viacerých členských štátov?

([1]) Nariadenie Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. ES L 12, 2001, s. 1; Mim. vyd. 19/004, s. 42).

([2]) Dohovor o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky otvorený na podpis v Ríme 19. júna 1980 (Ú. v. ES L 266, s. 1).

Odvolanie podané 4. augusta 2014: Walcher Meßtechnik GmbH proti rozsudku Všeobecného súdu (šiesta komora) z 22. mája 2014 vo veci T-95/13, Walcher Meßtechnik GmbH/Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

(Vec C-374/14 P)

(2014/C 351/08)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolateľka: Walcher Meßtechnik GmbH (v zastúpení: S. Walter, Rechtsanwalt)

Ďalší účastník konania: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhy odvolateľa

Odvolateľka navrhuje, aby Súdny dvor,

— zrušil rozsudok šiestej komory Všeobecného súdu Európskej únie z 22. mája 2014 vo veci T-95/13 a napadnuté rozhodnutie prvého odvolacieho senátu ÚHVT z 13. decembra 2012 v odvolacom konaní R 1779/20121,

— podporne, zrušil rozsudok šiestej komory Všeobecného súdu z 22. mája 2014 vo veci T-95/13 a vec vrátil Všeobecnému súdu,

— zaviazal ÚHVT na náhradu trov konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojho odvolania uvádza odvolateľka dva odvolacie dôvody, pričom prvý odvolací dôvod je rozdelený na tri časti:

1. Prvý odvolací dôvod

Napadnutý rozsudok je v rozpore s článkom 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009 ([1]) z troch dôvodov:

— Pri posúdení spôsobilosti označenia na zápis sa má vychádzať zo znenia požadovaného tovaru a/alebo služieb. To sa v konaní pred Všeobecným súdom nestalo. Všeobecný súd namiesto toho vychádzal z internetových stránok odvolateľky a zo zoznamu tovarov ochrannej známky USA, ktoré netvorili predmet sporu.

— Aj v samotnom význame slova HIPERDRIVE, ktorý mu pripísal Všeobecný súd, sa označením HIPERDRIVE opisuje len vlastnosť pohonu. Údajným opisom integrovanej časti pohonu požadovaného tovaru sa však v prejednávanej veci neopisujú žiadne podstatné vlastnosti samotných požadovaných tovarov. Všeobecný súd sa tak dopustil nesprávneho právneho uplatnenia kritérií, ktoré v tejto súvislosti stanovila najnovšia európska judikatúra (pozri rozsudok Všeobecného súdu z 15. januára 2013 vo veci T-625/11, BSH/ÚHVT [ecoDoor] ([2]) a rozsudok Súdneho dvora z 10. júla 2014 vo veci C-126/13 P, BSH/ÚHVT ([3]), bod 27).

— Údajne nesprávna domnienka Všeobecného súdu, že s „HIPER“ sa má zaobchádzať ako s „hyper“, hoci tieto pojmy nemožno nikdy použiť synonymicky, vychádza z nesprávneho tvrdenia, že „HIPER“ a „hyper“ sa v angličtine vyslovujú rovnako. Všeobecný súd toto údajne nesprávne tvrdenie ani nepodložil, ani neodôvodnil, a to napriek viacerým príkladom o opaku, ktoré predložila odvolateľka. Otázka, či je odôvodnenie rozsudku Všeobecného súdu rozporuplné alebo nedostatočné, predstavuje podľa judikatúry právnu otázku.

2. Druhý odvolací dôvod:

— Napadnutý rozsudok je v rozpore so všeobecnými zásadami práva Únie, konkrétne so zásadou rovnakého zaobchádzania a so zákazom svojvoľného rozhodovania. Existuje jednoznačná prax ÚHVT, podľa ktorej sa pri prihláške prvku HIPER s ním nezaobchádza ako s „hyper“. Táto prax existovala pred prihláškou sporného označenia a existuje aj naďalej. Tento prípad sa odlišuje od iných prípadov, v ktorých sa prihlasovateľ odvoláva iba na skoršie prihlášky. Skutočnosť, že po namietaní spornej prihlášky ÚHVT už nenamietal ochranné známky „HIPER“, ukazuje, že namietanie spornej prihlášky ochrannej známky jasne porušuje zásadu rovnakého zaobchádzania a zákazu svojvoľného rozhodovania.

([1]) Nariadenie Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannej známke Spoločenstva (Ú. v. EÚ L 78, s. 1).
([2]) ECLI:EU:T:2013:14.
([3]) ECLI:EU:C:2014:2065.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Supreme Court (Írsko) 7. augusta 2014 – C/M

(Vec C-376/14)

(2014/C 351/09)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Supreme Court